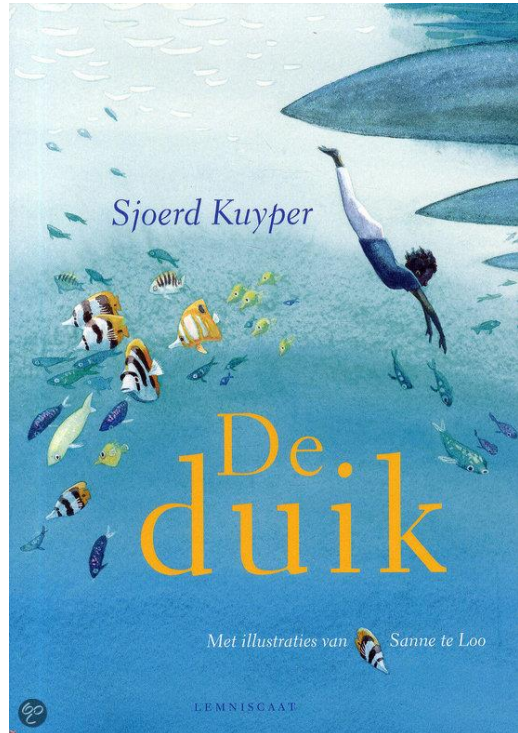

Juryrapport winnaar Glazen Globe 2015

De jury van de Glazen Globe kiest het boek *De Duik* als winnaar voor de jaren 2014 en 2015. De schrijver Sjoerd Kuyper en illustrator Sanne te Loo geven een ode aan Curaçao.

In *De Duik* neemt Sjoerd Kuyper ons mee naar Curaçao. Het verhaal draait om een jongen en meisje die op een wonderlijke manier verre familie van elkaar blijken te zijn. De vader van de jongen is brugwachter van de beroemde Pontjesbrug in de Annabaai. Deze brug blijkt magische krachten te hebben waardoor zijn vader in de tijd kan reizen. De tegenstelling tussen de warme wereld van Curaçao en de nuchtere Nederlandse, tussen de magische en zakelijk nuchtere kijk wordt geïllustreerd door de verschillen tussen de kinderen die zeker weten dat de vader terugkeert en de Nederlandse moeder die zeker weet dat haar man een andere vrouw heeft.

Op de ontdekkingsreis wordt de geschiedenis aangepast om het heden intact te laten, maar ook de toekomst wordt er op het laatst nog bijgehaald om alle puzzelstukjes feilloos in elkaar te laten vallen. Het is een *feelgood story*, maar wel eentje die moeilijke keuzes en geschiedkundige pijnpunten niet schuwt. Ook het slavernijverhaal krijgt een plek. *Er lopen nu nog mensen rond die toen ze een baby waren op schoot hebben gezeten bij een opa of oma die slaaf is geweest. Zo dichtbij is het in de tijd [...] Als je zo'n oude vrouw of man een hand geeft, ben je maar één handdruk verwijderd van een slaaf. En als je ze een zoen geeft, ben je nog veel dichterbij.* De research die Kuyper heeft gedaan is indrukwekkend en wordt vrijwel op alle pagina's verzilverd.

Kuyper gebruikt vele tekstsoorten zoals een reisverslag, opstelvorm, toneelvorm, sms-jes, gedichten, dagboek, briefvorm, een sprookje en nog veel meer om zijn verhaal te vertellen. Maar in heel zijn verscheidenheid blijft het verhaal een eenheid. Het voelt als poëtische proza, ofwel pure kunst. Zoals de volgende zin: *...en je voelt de eeuwige passaatwind die de hoed van je kop wil rukken en mee wil nemen [...] Naar een straatje waar de broer van de wind een winkeltje heeft waar je tweedehands hoeden kunt kopen. En je ruikt het zoute water van de baai en de bootjes die als pontjes van de ene kade naar de andere gaan varen als de brug open is, of dicht. Net hoe je het wilt noemen als je niet over de brug kunt omdat hij dicht is. Of open. Maakt niet uit.*

Het boek wordt daarnaast aangevuld met prachtige aanvullende en invoelende illustraties van Sanne te Loo. Deze illustraties zorgen niet alleen voor een echte geografische meerwaarde van het boek maar ook voor een echt kunstwerk. Ook als je nog nooit op Curaçao geweest ben, voelt het wel zo en dat is de verdienste van Sjoerd Kuyper en Sanne te Loo! Je wordt ondergedompeld in de wereld van Curaçao en waant jezelf op de Pontjesbrug in de Annabaai met de passaatwind in je gezicht. Van dit boek worden we gelukkig. Of zoals Kuyper het zegt: *zo gelukkig als een leguaan op een warme steen.*

